

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:

Carrer Concell de Cent, número 238

Telèfon: Administració ... 23419

Redacció ... 23227

Tallers ... 23271

SUBSCRIPCIONS

Barcelona un any ... 270

Península un trimestre ... 10

Andorra Filipines un trimestre ... 10

El altre llocs un trimestre ... 10

NÚMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ **MIT** NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dissabte, 19 de febrer del 1938

ANY I

NUMERO 310

PE: FILS

La realitat d'avui no és el ressò del passat

Cal convèncer que la porta és oberta en el nostre país, quant a definicions més o menys aïroses o desgraciades. Mentre hi ha qui s'entesta a prestigiar estaments polítics que ja no tenen ni sou ni bruc, la crua realitat que ha de ser fixada al nostre demà immediat se gueta la seva cursa dolerosa i heroica, precipitada dels diversos ocasionals nascuts de l'insomniat.

Algu ha repetit des d'una de les més altes tribunes periodístiques barcelonines que el moviment insurreccional del 19 de juliol del 1936 fou una revolució típicament constitucional. No volem pas discutir en aquest moment l'error inexactitud d'aquesta afirmació gratuita, perquè no tenim ganes de perdre el temps baldament. Les exigències i els deures externs són molt respectables i dignes d'ésser considerats com tal, però hom ha de posar sempre en primer lloc les nostres vitals convalecències, encara que desvalgues.

Des dels Governos — autònom i central — passant per totes les organitzacions sindicals i polítiques autòctones, tots hem convingut i acceptat a consciència que l'efecte gegantí del poble espanyol entrant del feixisme internacional era una cosa pròpia, creada i pastada mitjançant l'esportiva coordinació de les nostres forces i recursos. I si així ha succeït des de bell antic, i seguim i seguirem produint-se d'avui en endavant, ¿per què esmentar tanta i paper en bojades ben poc productives a favor de la causa autòctona?

Nosaltres hem dit, i repetim ara, que la nostra guerra era una conseqüència política — política, si, senyora! — de la nostra Revolució i, per tant, un afer d'interès de la lluita de classes. No, no és que les organitzacions obreres s'hagin excedit en l'obra afanya renovadora, car elles únicament han procurat fer prevaler les prerrogatives jurídiques i polítiques que corresponen a la lluita noble. Qui s'excedeix en tot cas, o bé està bé els problemes econòmics, és aquell que aspira de bell nou a valorar situacions politico-econòmiques que no tenen cap raó de continuar existint.

Estem fatiguats fins al coll d'irreversibilitats contràries a les aspiracions legítimes i renovadores de la classe treballadora que dona la vida i el fruit del seu esforç al front i a la venguda perquè la llibertat i la justícia siguin la base de la nostra vida col·lectiva.

Són en quantitat esferències els subjectes sublevats de la p'tip mena que, si bé han de justificar el seu fet treballadorista, el cascadada Prieto podria invitar perquè esguixessin els reagues dels batallons disciplinaris. No es volen de "plumíferes" elegants i estilitats, aptes per a dir a cada moment allò que hom els vanti sense pensar-se si fan bé o mal als interessos sagrats de la lluita antifeixista.

Necessitem, noblement, l'efort de tots i de tothom, però a condició que l'ajut no es converteixi en l'adoració disfressada. Car ningú no pot oblidar que les armes les té la classe treballadora per a la defensa d'una civilització igualitària i lliure.

J. ANSELMO

HISTORIA DE LES ACTIVITATS ALEMANYES A ESPANYA DES DE COMENÇAMENTS DE SEGLE

ALEMANYA, AMB L'AJUT D'ESPANYA, INTENTAVA APODERAR-SE DURANT LA GUERRA MUNDIAL, DE PORTUGAL, GIBRALTAR I EL MARROC FRANCES

TAMBE TENIEN INTENCIO DE COMPRAR LA PREMSA DE BARCELONA, SEVILLA, MADRID, VALENCIA I BILBAO

En documents secrets dels arxius secrets de la guerra mundial trovem clarament que Alemanya volia tenir en compte per a 1938 la neutralitat d'Espanya. I tenien una idea: poder que des de molt anys enrere ja han fet tot el que calia. La idea d'España, que es localitzava al caseró espanyol. Aleshores autòctones de la Península Ibèrica, la desitjava, la recitava amb una empenta per a realitzar els seus objectius d'España. Les seves intencions de poder.

Vegem els arxius que es referencien a la neutralitat; sempre en el sentit de la neutralitat, car els nostres amb tota estupefacció la trajectòria següent per germanos.

El 8 de juliol del 1919, el ministre de Negocis Estrangers alemany M. Jagow dirigia una carta institucional confidencial i molt urgent a l'ambaixador imperial prop del Govern general de Berlín, baró de Lantow.

«Deia així: «La crisi alemana amb el poble que en retorna l'Parlament, una carta del embaixador en tot de l'Exercit alemany: baró Conrad de Hottendorf, dirigida a Sa Excel·lència, el general Falkenhayn, comunicant en cap de l'Exercit alemany, proposant-li els mitjans adequats per aconseguir l'indústria d'España a les potències centrals. I el paper que d'una manera molt confidencial doni conecament de l'embràsada carta al nostre secret Kocherthaler.»

Vestí vint la matèria en fer arribar la carta a l'ambaixador imperial baró Conrad de Lantow.

«Mentant: El comandi en cap imperial i real, K. H. 10274 Coerceris; a la influència a exercir sobre l'opinió pública espanyola. — Estrictament Confidencial. — Caserna General, el 30-6-1919.»

A les 10:30 hores del 30-6-1919, el Sr. Kocherthaler general de Falkenhayn, en Pleo.

«Tinc l'honor de posar en conecament de Sa Excel·lència les següents informacions que sempre teniu en lloc de realitat. Considero les mesures proposades com a pròpies. L'opinió pública d'España, en part, en les elucides antigues de Barcelona, Sevilla, València i Bilbao, i secundàriament, de la influència que exerciran alhora d'organització política.»

«Aquestes dades i aquestes personalitats com que no podrien ni de subvenció del Govern ni d'indulgència econòmica pròpia, podrien ésser comprats més, sense excepció. El meu corresponent, dirigeix a la regió de Bergama, D'alta i baixa, la que es va produir un incident similar a un cinema de la plaça «de l'Est». Durant una projecció cinematogràfica, en plena llum, va començar una creixent pluja de amonició en els quals els espectadors pogueren llegir: «Abans el feixisme», «Mussolini és la Tota».

«Vinc la llibertat». Seguintment de la guerra provada al blocatge de les vides i registra els efectes, des d'un a un. Com a resultat de l'excursió, trenta persones van ésser detingudes i empresonades. El particular és que aquesta es va la segona vegada en dos mesos que en l'excursió anterior es produïa una manifestació similar. Ambdós incidents, després d'una sèrie de sentit prestatari que va minuar la capacitat del poble italià.

de tota mena de confiança, informava que sacrificat de deu a vint milions de coronas es podien gastar a favor de la nostra causa, és els dos factors i així quedaran garantits, des d'ara en avant, els interessos d'España a favor de les potències centrals, i també la neutralitat de nostra d'España a França.

ES COMPRA LERHOOK I SA-DOLA EN CARLISTA MELLA

Seguint l'informació «El Segon pelotari de Madrid que cal comprar amb els següents: «El Liberal», «El Imparcial», «El Heraldo de Madrid», «El País» i «La Correspondencia de España».

Aquest darrer prestatge se li atribuïa una influència molt particular.

«El darrer de prestatge són de més importància, a excepció de «La Vanguardia» i el «Diario de Barcelona», que cal atendre al costat de prestatges.»

«Quant a les personalitats polítiques, caldrà comprar del tot a favor de la nostra causa, Viquera Mella, cap del Partit Carlista i diputat, conegut també com el líder orador d'España.»

Aquest prestatge i polític eminent, que té molt de prestigi en tots els cercles polítics, insidiat, del començament de la guerra esca, va l'organ «El Correo Espanol», en la intenció d'una al·lucina amb els imperis centrals.»

«Ha fet ja un treball però no ha arribat per manca de diners. Tria homes influents, Josep Ferrer Llabrés, Frederic Garcia Peris i Lluís Pedraza es van anar a la península del 1915 — L'opinió pública d'España s'agrega, ja la mitat de temps, la influència alemanya, principalment pel nostre servei de Premsa. Però en aquesta última temps, l'España ha desplegat una gran activitat, a l'objecte de monopolitzar l'opinió pública i la del Govern.»

Aquesta situació era prou a elaborar una nova tàctica per a combatre la propaganda adversa, que es feia perillosa malgrat el desig de neutralitat de les personalitats afectades a la tendència germano-

la, després que la nostra victòria sigui evident, «per fer-nos a realitzar els nostres antics projectes de la conquesta de Gibraltar, i el que es encara més important per als espanyols de l'Àfrica». Naturalment, abans d'emprendre amb ous altres aquesta heresia, seria necessari que Espanya s'ajudés a posar-se a l'altura, Alemanya ja des d'ara emprendre l'execució dels seus plans estratègics i reser la part francesa del Marroc, proclamant Chiffren protector de l'Àfrica, a fi de poder ajudar a «Totes una base naval.»

El Marquès de Villalón ha arribat que, quant a l'ajut al moment oportú es dirigirà personalment a Madrid, per a prestatge el 22 de març, segons el que se'n podrà dir que el març se'n podrà arribar pel rei. Signat: Lantow.»

L'EXERCIT ERA GERMANOPHIL

Informes de Kocherthaler segons alemanys — Primer de juliol del 1915 — L'opinió pública d'España s'agrega, ja la mitat de temps, la influència alemanya, principalment pel nostre servei de Premsa. Però en aquesta última temps, l'España ha desplegat una gran activitat, a l'objecte de monopolitzar l'opinió pública i la del Govern.»

Aquesta situació era prou a elaborar una nova tàctica per a combatre la propaganda adversa, que es feia perillosa malgrat el desig de neutralitat de les personalitats afectades a la tendència germano-

la de l'Exercit. Ordeis a les instruccions properes i «als mitjans adequats administrats han estat venent.»

En aquesta mateixa ocasió de M. de Saint-Aubin i d'un grup d'«El Heraldo de Madrid».

Viquera Mella és un llovent, adeptes de les Potències centrals i mai no ha encobert la seva opinió en el període «El Correo Espanol» ni en la tribuna de les Cortes. Nosaltres «tenim un objectiu per a prestatge un ajut que serà el punt de partida per a l'«Exercit»».

«Els senyors Robles Llabrés, Frederic Garcia Peris i Robles i Llabrés, que quito l'ajut al moment oportú es dirigirà personalment a Madrid, per a prestatge el 22 de març, segons el que se'n podrà dir que el març se'n podrà arribar pel rei. Signat: Lantow.»

«Però és una tasca difícil, perquè Ramon Correas, qui, des de fa dos anys, és el cap de correspondent del «Daily Telegraph» i és conegut per les seves tendències antigolles.

«Els mitjans i camins de què ja disposem en garantim poder actuar amb tota seguretat a Madrid i també, si es preveu, per a fer gestions prop de «La Correspondencia de España».

«Tinc un amic íntim, el Comte de Romanones, que també és partidari d'una neutralitat absoluta i oïdista. Romanones és ministre i president del Partit Liberal, i per això hem de tenir en compte, per la seva gran importància, que sim-

patitza amb l'«Hera»-«Signal: Ko» «Heraldo».

I segons el següent telegrama, el qual el Govern general de Brussel·les «27-6-1915. Al Ministeri de Negocis Estrangers a Berlín. Per al baró de Lantow, N.º 157-«K» «Heraldo».

«Viquera Mella és un llovent, adeptes de les Potències centrals i mai no ha encobert la seva opinió en el període «El Correo Espanol» ni en la tribuna de les Cortes. Nosaltres «tenim un objectiu per a prestatge un ajut que serà el punt de partida per a l'«Exercit»».

«Els senyors Robles Llabrés, Frederic Garcia Peris i Robles i Llabrés, que quito l'ajut al moment oportú es dirigirà personalment a Madrid, per a prestatge el 22 de març, segons el que se'n podrà dir que el març se'n podrà arribar pel rei. Signat: Lantow.»

«Però és una tasca difícil, perquè Ramon Correas, qui, des de fa dos anys, és el cap de correspondent del «Daily Telegraph» i és conegut per les seves tendències antigolles.

«Els mitjans i camins de què ja disposem en garantim poder actuar amb tota seguretat a Madrid i també, si es preveu, per a fer gestions prop de «La Correspondencia de España».

«Tinc un amic íntim, el Comte de Romanones, que també és partidari d'una neutralitat absoluta i oïdista. Romanones és ministre i president del Partit Liberal, i per això hem de tenir en compte, per la seva gran importància, que sim-

L'arrogància dels dictadors

El més possible és que els despotes de l'Edat moderna no tenien les responsabilitats a executar per la mà dels fastuosos o per les urpes de les dantesques harpies. La seva potència és plenament física i material, i prou saben ells que les expansions literàries solament van bé per a passar una moment d'explosió o menys agudosa resseguint les línies d'un llibre d'aventures o clavant la mirada al llenc cinematogràfic.

Si quelcom han de tenir els esclavitzadors de pobles, és la venjança material de la població venada. Són tants els grups inferits, són tantes les maledictes cançons, que la força que d'entre una multitud d'aquies sorgeix una ànima digna i vibrant que disposi l'enginy, el foc i l'acèrrim per a fulminar, en el moment propici, el cop representatiu de la tirania. L'acció constant i imperceptible de la dictadura, la disposició invariablement homicida dels dictadors, ja que el camí que aquells segueixen quasi sempre, com més va més, de dol, de desparpays i de morts. El tret de mort, la bondat, la intel·ligència, l'altesa de mares, són condicions impossibles i inassolibles per les collades de gulfarques que s'entesten a fer revulsió la humanitat les èpoques del més feixisme i expansionista dels autòctons; cosa que vol dir que els règims de força que les castes natives imposen un gulfarques de popularitat i tot els pobles; tot al més, són agnoscats i oblidats per la por que l'actuació criminal del dictador causa entre la majoria de la gent que no vol amb prou intensitat l'extrem de la lluita.

Tanta seguretat s'ha donat, de vegades, a la persistència d'un règim inconscient o al domini absolut d'un tirà enorgullit o provocant, que el cop audaç i tiranicida dels qui han treballat en silenci causa sor-

presa a l'opinió desorientada per la premsa. I és que la feble memòria humana, impressionable i oblidatosa com és, no es preocupa de fer ésser dels al·lucinations de la Història ni del valor emotiu, ni de la suma d'heroisme que condensa la part més vital i idealista de la massa esclavitzada. Si César ensopegà amb Brutus, no hi ha cap motiu que aboni que Mussolini no pugui topor amb la figura gallarda i venguda d'un segon Lucetli. Ella qui fan mal, no estan segura ni a casa seva, i d'ací ve que els personatges humanitzats cerquen protecció en la creació de coses d'automàtics uniformats, en un volam apassionat al dels seus propis crims.

Hilfer acaba de disposar 2.400 homes «de confiança» per a la seva seguretat personal. Altra gent per l'Estal pagada ha de preocupar-se també de vetllar per la vida de l'assassí major de la colla que actualment està veçant el sol germànic; amb la qual cosa es demostra que el manteniment de les cancelleries «totalitàries» és una cosa excessivament cara. Però ells, els salvats esclavitzadors de pobles, no pateixen el defecte de confiança que tant distingueix les castes populars, i compten que, entre dos mil ànims de castor, hi poden destacar-se un parell de temperaments dels somolls, capaços de donar un dispositiu a la família del dispositiu de tanta i de proporcionar una sensació de respir a la població que l'aguantava a contraman.

De titans — i dels més superos — s'han colgat uns quants, durant el curs de la Història, i els més successos de l'Edat moderna sembla que han après la lliçó. Tanta insulsió, però, la seva. El corc revolucionari és indestructible i és insubst, malgrat les alternatives, ell no para fins que abasta la victòria.

JOAN DEL PI

«Però política prou del Govern general de Berlín, el 14-7-1915. Ha respost a la carta del 8 d'agost del mes A. H. 2042 amb el mateix d'una para. Dissabte a 11 de juliol del 1915, Josep Secretari d'Estal, Jagow, Ministeri d'Assumptes Estrangers, Berlín.

«Així que Tamm de construcció i l'opinió del nostre secret M. Kocherthaler, sobre el Memorandum del general Chiffren de Hottendorf, comunicant en cap, en el que es referia a l'opinió pública a Espanya. En prestatge una declaració que M. Kocherthaler m'ha fet personalment, segons la qual no dubto que la neutralitat d'España, en tot cas, serà beneficiosa per Alemanya i Àustria.

Aquest número ha passat per la censura